

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra ADAM HOMO ET DIGT (1839-1848)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm02-shoot-idm139964414246912/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

Nu aabned Brevens han eet for eet,
Og rask han overfløi de første fire,
Som, uden dem at gennemlæse tiere,
Han kasted hen --- hvorpaa han pusted lidt,
Da med et Suk, hvorved hans Sjæl blev friere,
Og med et Blik, saa brændende og hedt,
Han saae mod Himlen, mens han greb det femte;
Men det er sandt, de fire Svar jeg glemte.

Det første lød: At selv man monne trænge,
Befyngt under svære Skalters Last;
Det andet lød: At alle løse Penge
Desværre var fornylig satte fast;
Det tredje: At man Kassen vilde sprænge,
Hvis man saa stor en Sum trak ud ihast;
Det fjerde: At Asylerne de slugte,
Hvad si til Kone, Børn og sig man brugte.

Det femte Brev, hvorved just Adams Øie
Nu halvt omtaaget som idrømme hang,
Paa cengang blidt og filosofisk klang,
Og her dets Slutningsord jeg gjengi'er nøie:
De vil vist ei, Hr. Homo, jeg skal føie
Paa Hovedets Bekostning Hjertets Trang;
De sikkert her mit Grundprincip vil skaane,
Der mig forbyder Penge ud at laane.

Gid Pokker slige Folks Principer tage!
Det er det Eneste, jeg svare kan,
Thi Adam selv er ei til Svar istand.
Gid de, der sødt i Ord sig selv behage,
Mens Næstens Sidebeen i Stormen knage,
Gid ud de fra det tørre, trygge Land
Engang paa Dybet ogsaa maatte komme!
Jeg vedder, deres Præken da var omme.

Gid de, som ei med Andre ville dele
Af deres Overflod en ringe Part,
Forlise snarest mulig maae det Hele!
Gid de, som vil den egne Kage mele,
Men neppe unde Andre Brødet bart,
Ved selv at sulte maae omvendes snart!
Gid de, som Godt vil gjere, men med Maade,
Belæres maae ved selv at be'le om Naade!